

Religionernas väsen

	HINDUISM	BUDDISM	ISLAM	KRISTENDOM
Gud och världen	Gud har omskapat sig själv till världen, sitt ”lägre jag”. Människor och djur är alltså av samma väsen som Gud, men på ett lägre plan. Gud blir mer eller mindre operosonlig.	Buddismen är inte intresserad av att säga något om Gud. Här möter vi praktisk ateism. (Detta gäller inte all buddism.)	Monoteism: Gud har skapat världen men är själv skild från den. Gud är totalt olik människan och den övriga världen. Skillnaden Gud - världen betonas starkare i islam än i kristendornen, men båda betonar att Gud är aktiv i denna världen. Muslimer menar att allt som sker är Allahs vilja. Kristendomen räknar starkare med en ond vilja (Satan, men också människan) som står emot Gud. Gud är personlig.	
Gud och det onda	Gud är inte ett moraliskt väsen. Då Gud och världen är en enhet så måste Gud vara orsaken till absolut allt som sker och existerar. Gud blir alltså både god och ond, efter rättare: varken ond eller god, Gud är höjd över gott och ont. Man vet aldrig vad Gud kommer att göra.	Inget tydligt gudsbegrepp.	Guds allmakt betonas så starkt att Gud blir ansvarig också för det onda. Allah är inte ett moraliskt väsen i vår mening. Ingen kan känna Allahs väsen. Ingen kan bedöma honom moraliskt. Det han vill, det vill han och det är odiskutabelt. Detta är huvudpunkten i Islam.	Gud är god. Det onda är inte Guds vilja utan har sin grund i krafter som gjort uppror mot Gud. Gud är trofast. Har han gett ett löfte så håller han det. Gud är aldrig vred utan grund. Vreden är en reaktion på människans synd men drabbade slutgiltigt den syndlöse Jesus i den troendes ställe.
Människo-syn	Enheten med Gud gör att det djupaste i varje människa är gudomligt. Meditation är vägen till detta djupaste. Liksom när det gäller Gud kan man inte heller säga om människan att hon är ond eller syndig. Människans inre Sjal är det allra mest värdefulla i hela tillvaron. Detta är huvudpunkten i hinduismen.	Människan har ingen personlighetskärna, ingen själ. Därmed bör hon inte heller begära något som ”sitt”. Människan är en del av en allomfattande process.	Människan har ingen arvsynd, utan är både god och ond därför att Allah vill det och har gjort henne på det viset. Här talas endast om gärningssynder.	Människan är oändlig värdefull därför att hon är skapad till att leva i gemenskap med Gud och till att vara Hans medarbetare. Men människan är också syndig, därför att hon sedan syndafallet har en medfödd längtan efter att vara sin egen herre. Hon står emot Gud och hans goda vilja.
Historie-syn	Gud skapar ständigt om sig till nya världar. En värld går under och en annan uppstår. Historien går i cirkel och är i sig betydelselös. Själ är odödlig och vandrar från värld till värld, från liv till liv. (Själavandring).		Historien går inte i cirkel, men i en rät linje som börjar med Guds skapelse av världen och slutar med Guds dom över världen.	Själ är inte i sig odödlig, men Gud vill ge evigt liv.
Synen på Jesus	I hinduismen finns många gudar. Men det är bara olika namn på samma Gud, eller olika inkarnationer. Jesus kan vara en av dessa inkarnationer.	Jesu död på korset visade att han inte klarade att lösa lidandets problem medan han levde.	Jesus är näst efter Muhammed den främste profeten. Han föddes av en Jungfru och gjorde under, men det är hädelse att hävda att han är Gud eller Guds son.	Jesus är verkligen Gud och samtidigt en verklig människa. Därmed är han den enda som kan försona människan och Gud.
Frälsning från	Själavandringen och från illusionen om denna världens (historiens och materiens) värde.	Livet, begäret, livstörsten. Buddisten vill befrias från livet eftersom allt i livet är lidande, också själavandringen.	Helvete.	Ondskan i världen och i oss själva. Guds dom och den eviga förtappelsen.
Frälsning till	Enhet med Gud genom att finna vår verkliga själ som är identisk med Gud och överlever all själavandring.	Nirvana, föreningen med det stora intet, befrielse från återfödsel. En evig vila utan lidande.	Paradiset, där man lever i gemenskap med Allah (skådar Allah).	Ett evigt liv i trygg barnaskaps-gemenskap med Gud. Ett evigt liv som börjar redan här.
Hur blir vi frälsta?	Genom yoga och meditation som förenar oss med det innersta i oss själva.	Genom att inse att livet är ett lidande, att livstörsten är orsaken till lidandet, och så utsläcka livstörsten genom moralisk vandel och meditation (den åttafaldiga vägen). Detta är huvudpunkten i buddismen.	Frälsningen är suveränt förutbestämd av Allah. Det viktigaste är att man underkastar sig Allah helt och fullt och överläter allt till honom. Så får man hoppas på det bästa.	Genom att erkänna sin synd och ta emot Jesus som sin frälsare och herre. Frälsningen är gratis. Vi möter Guds kärlek och trofasthet i Jesu död och uppståndelse för oss. Detta är huvudpunkten i kristendomen.